

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118367972
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:6118367972.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189 so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, zastúpená JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, zastúpená JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422 o zaplatenie 281,06 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 281,06 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd žalobu v časti zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 281,06 Eur od 22.2.2018 do zaplatenia zamietá.
- III. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 80 %. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 281,06 eur spolu s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. V žalobe spolu s doplnením žaloby (č. I. 58) uviedol, že dňa 19.12.2017 došlo v meste Martin ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému Martinovi Stašovi na vozidle Volkswagen Passat, evidenčné číslo MT 426 EH. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla BMW X6, ev. č. MT 556 CY poisteného v poisťovni žalovaného, poisťná udalosť číslo 9527007859. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla, ev. č. BL 245 OM u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 17 zo dňa 08.01.2018. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenej faktúru č. 180028 zo dňa 17.01.2018 s dátumom splatnosti 31.01.2018 na celkovú sumu 648 eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 06.02.2018 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody, čím priznal náklady vo výške 366,94 eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti č. 9527007859 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca opiera nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, ods. 2 § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení a v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Úrok z omeškania si žalobca nárokuje v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a to uplynutím 15 dní odo dňa ukončenia šetrenia poistnej udalosti .

2. V upomínacom konaní sp. zn. 3Up/949/2018-43 zo dňa 15.11.2018 bol vydaný platobný rozkaz. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. V odôvodnení odporu žalovaný uviedol (č. I. 50) uviedol, že v zmluve o nájme absentuje údaj o počte najazdených kilometrov prenajatého náhradného vozidla.

Tento údaj je len ručne dopísaný na faktúre č. 180534 zo dňa 28.9.2018, čo považuje žalovaný za nedôveryhodné. Žalobca nemá ako predmet podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok, alebo inú obchodnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok.

V podanom odpore ďalej žalovaný poukázal na to, že so žalobcom uvedeného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené potvrdzuje a preukazuje žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania faktúra v zmysle, ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený). S poukazom na uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávok poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedené pohľadávky nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávky nevznikli), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzkov poškodeného, ktoré v zmysle vystavenej faktúry predstavujú práve pohľadávky žalobcu. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávok žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným ustanovením § 524 OZ. Žalobca teda nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Rovnako samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný a nejasný. Z obsahu popisovaného predmetu z realizovaného postúpenia vyplýva, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku, ktorú má voči žalovanému, pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátenie fakturovanej sumy v zmysle faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému za opravu motorového vozidla, a to v dôsledku škodovej udalosti. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia zakladá absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu - t.j. zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko poškodený zjavne postupuje pohľadávku, ktorá zároveň predstavuje záväzok poškodeného. Nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplýva zo zákona o povinnom zmluvnom poistení, ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo ako to uvádza vo svojom návrhu, teda neunesol dôkazné bremeno, nakoľko svoje tvrdenia nijako nekonkretizoval, ani nezdokladoval. Zároveň žalovaný poukázal na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 6.2.2018, v zmysle ktorého bolo priznané plnenie za dobu zapožičania náhradného vozidla počas 10-ich dní, t. j. v plnom rozsahu. Priznaná sadzba za nájom bola vypočítaná na sumu 42,- Eur z DPH a to na základe porovnateľných ponúk autopožičovní v regióne, z ohľadom na kategóriu zapožičaného vozidla, ako aj na počet najazdených kilometrov - 1 116. Zároveň bolo plnenie znížené vzhľadom na opotrebovanie vozidla poškodeného spočívajúce v rozdielne technických hodnôt pred a po pripočítaní najazdených kilometrov a paušálne zníženie o 0,01 Eur za 1 km.

3. Žalobca sa podaním (č. I.36) vyjadroval k podanému odporu a uviedol, že poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo len na nevyhnutný čas z dôvodu, že nemohol používať vlastné motorové vozidlo po dobu, počas ktorej sa toto nachádzalo v autoservise. Tvrdenia žalovaného týkajúce sa neprimeraných nákladov na náhradné vozidlo, považuje žalobca za neopodstatnené a výšku istinu uplatňovaného nároku za správnu a zákonnú. Zároveň žalobca poukázal na to, že náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla. Je potrebné za plnú kompenzáciu brať aj prenájom náhradného vozidla ako spôsobenej škody. Tvrdenie žalovaného ohľadne neexistujúceho predmetu postúpenia považuje žalobca za nesprávne a zavádzajúce. V danom smere došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Predmetom zmluvy o postúpení tak nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Rovnako tak tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného považuje žalobca za nepodložené a účelové. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

Pri namietanej aktívnej legitimácii žalobca uviedol, že uzatvoril s poškodeným Zmluvu o postúpení pohľadávky dňa 17.01.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobcu. V zmysle 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho vstúpil žalobca do práv a povinností poškodeného. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným

nespôsobuje zánik pohľadávky, nakoľko došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla tak zostáva zachovaný. Zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia pohľadávky. Tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky a neplatnosti jej postúpenia sú preto neopodstatnené.

Žalobca považuje za neoprávnené zníženie o opotrebovanie spočívajúce v rozdielne technických hodnôt a paušálne zníženie. V danom smere sa jedná o ničím nepodloženú úvahu žalovaného, ktorá nemá reálny základ a ani právny rámec oprávnenosti. Je to účelové krátenie poisťovne, ktoré je preukazované iba tvrdením žalovaného. Tvrdenie žalovaného ohľadne zmeny technickej hodnoty poškodeného vozidla je v logickej úvahe neprijateľné a nesprávne. Práve v dôsledku dopravnej nehody došlo k znehodnoteniu motorového vozidla poškodeného a v logickej rovine vyslovenej ustálenou judikatúrou aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kedy je zrejmé, že aj keď bolo vozidlo opravené, je na trhu jeho hodnota nižšia v dôsledku poškodenia, ako by bola jeho hodnota v prípade uvádzania vozidla na predaj, ako nebúraného. Uvedené je všeobecný fakt a práve naopak poškodený by mohol v danom smere uvedené zníženie hodnoty požadovať ako náhradu škody a nie naopak, ako tvrdí žalovaný, že počas opravy, keby vozidlo neužíval sa jeho hodnota neznižovala. Samotný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla je preto podľa žalobcu v danom prípade dostatočným spôsobom konkretizovaný.

4. Podaním doručeným súdu 26.2.2019 sa žalovaný (č. l. 76 spisu) vyjadroval k vyjadreniu žalobcu. Vo svojom vyjadrení neuvádzal žiadne nové skutočnosti, len tie, ktoré už uvádzal v podanom odpore.

5. Súd vo veci zo dňa 13.5.2019 rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného z dôvodu, že nepovažoval jeho ospravedlnenie na nariadenom termíne pojednávania za dôvodné a včasné. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením č. k. 9Co/221/2019-155 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Súd dňa 04.05.2020 vykonal pojednávanie v prítomnosti žalobcu. Žalovaný neprítomnosť riadne a včas ospravedlnil (č. l. 165). Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, listinami doloženými do súdneho spisu a mal za preukázaný tento skutkový stav:

7. Medzi stranami sporu bolo zhodné to, že dňa 19.12.2017 došlo k poisťnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného BMW X6, ev. č. MT 556 CY poškodené motorové vozidlo Martinovi Stašovi. Išlo o vozidlo zn. Volkswagen Passat, evidenčné číslo MT 426 EH (č. l. 15). Ďalej mal súd za preukázané, že došlo k uzatvoreniu Zmluvy o nájme č. 17 zo dňa 08.01.2018 (č. l. 11 rub) medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom - Stašom Martinom, na základe ktorej si nájomca prenajal osobný automobil NISSAN QASHQAI, ev. č. BL 245OM na dobu od 08.01.2018 do: počas nevyhnutného času opravy. Bolo dohodnuté denné nájomné 64,80 eur vrátane DPH. Na základe tejto nájomnej zmluvy mal nájomca užívať prenajaté motorové vozidlo v čase od 08.01.2018 do 17.01.2018, t.j. 10 dní, za ktorý čas prenajímateľ vyfakturoval nájomcovi faktúrou číslo 180028 (č. l. 12) nájomné vo výške 648 eur. Ďalej bolo zhodné to, že došlo k likvidácii predmetnej poisťnej udalosti žalovaným tak, ako to vyplynulo z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.02.2018 (č. l. 14), na základe ktorého žalovaný ustálil poistné plnenie vo výške 366,94 eur, s tým, že z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla bolo priznaných ako oprávnených uplatnených 10 dní, ale bola priznaná sadzba za nájom MV 42 eur s DPH na základe porovnateľných ponúk autopožičovní v regióne s ohľadom na kategóriu zapožičaného motorového vozidla. Zároveň žalovaný aj vykonal zníženie o opotrebovanie spočívajúce v rozdielne technických hodnôt pre a po pripočítaní najazdených km a paušálne zníženie 0,01 eur za 1 km.

8. Zároveň súd mal preukázané, že došlo k právnomu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.01.2018 (č. l. 13) uzavretej medzi postupcom Martin Staš a postupníkom spoločnosťou SetCar sk, a.s., teda žalobcom. V zmysle tejto zmluvy o postúpení pohľadávky postupca postúpil touto zmluvou SetCar pohľadávku vo výške 648 eur, ktorú mal voči žalovanému z titulu riešenia škody spôsobenej vozidlom zn. žalovaného BMW X6, evidenčné číslo: MT 556 CY z titulu jej nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona číslo 381/2001 Z. z., kde išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 19.12.2017 na vozidle zn. Volkswagen Passat, ev. č. MT 426EH. Uvedené bolo v bode 1. zmluvy o postúpení pohľadávky.

Zároveň v bode 4. zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 648 eur, ktorá zodpovedá faktúre číslo 180028 vystavenej SetCar ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. NISSAN QASHQAI, ev. č. BL 245OM. V bode 5. tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a za úhradu nájomného za

náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom SetCar si bude pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Z uvedeného je zrejmé, že poškodený Martin Staš uhradil nájom za náhradné vozidlo žalobcovi v plnej výške, a to vo forme započítania. Zároveň táto skutočnosť týkajúca sa postúpenia pohľadávky vyplynula aj z oznámenia o postúpení pohľadávky postupcu Martina Staša vo vzťahu k žalovanému (č. l. 13 rub), vo vzťahu ku ktorému listinnému dôkazu nebolo v konaní sporné, že sa dostal, do dispozičnej sféry žalovaného.

Súd právne uzatvára, že v čase postúpenia pohľadávky postupcu, teda poškodeného Martina Staša išlo o existujúcu pohľadávku ktorá vznikla z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme, kedy nájom preukázateľne trval od 08.01.2018 do 17.01.2018. Vznik pohľadávky žalobcu ako prenajímateľa za celú dobu nájmu nastal 17.01.2018, kedy došlo k ukončeniu nájmu. Vystavená faktúra len určuje dobu plnenia existujúcej pohľadávky, kde doba plnenia bola stanovená vo forme splatnosti do 31.01.2018. To znamená, že predmetnou faktúrou bolo len vymedzenie časového obdobia, v ktorom je dlžník, teda poškodený a zároveň teda nájomca povinný splniť si svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o nájme.. Keďže išlo o existujúcu pohľadávku, bolo dohodnuté v zmluve o postúpení pohľadávky, že k úhrade tejto pohľadávky došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho teda žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného a je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

9. Súd sa ďalej oboznámil aj s faktúrou č. OF1820 800098 (č. l. 16), z ktorej mal preukázané, že poškodené vozidlo Martina Staša bolo v oprave v spoločnosti GALIMEX, s .r. o. v období od 08.01.2018 a oprava ako služba mala byť dodaná dňa 16.01.2018.

10. Žalobca do konania doložil aj čestné prehlásenie (č. l. 12 rub), v ktorom Martin Staš čestne prehlásil, že počas opravy využíval náhradné vozidlo na súkromné účely.

11. Zároveň žalobca do konania doložil listinný dôkaz - Préhľad maximálnych akceptovateľných sazieb náhradných vozidiel (č. l. 60).

12. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase uplatnenia náhrady škody (ďalej len „ zákon č. 381/2011 Z. z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2011 Z. z. poisťovaný má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. vecí.

Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností, poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poskytovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhrady škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie peňažného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6, je povinný zaplatiť úroky poškodenému z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

13. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Súd akceptoval uplatňovaný nárok ako škodu v celom rozsahu. Bolo preukázané, že škoda v uplatnenom rozsahu reálne vznikla, a to jednak faktúrou, ktorá bola vystavená zo strany žalobcu, ako prenajímateľa pre nájomcu, teda poškodeného Martina Staša za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme vozidla vo výške 648 eur. Tak, ako už bolo vyššie uvedené, bolo preukázané, že došlo k úhrade predmetnej faktúry, a to započítacím prejavom, ktorý bol dohodnutý v zmluve o postúpení pohľadávky v bode 5. medzi žalobcom ako postupníkom a postupcom Martinom Stašom a to v celej výške 648 eur. Žalovaný plnil len časť škody, ktorá vznikla poškodenému v súvislosti s dopravnou nehodou dňa a súd vychádzal z oznámenia o poistnom plnení, podľa ktorého je zrejmé, že žalovaný plnil časť škody v sume 366,94 eur, nakoľko uznal vyčíslenú škodu spočívajúcu v prenájme motorového vozidla za celých 10 dní, ale priznal dennú sadzbu za nájom 42 eur s DPH. A zároveň znížil uplatnenú sumu o opotrebovanie spočívajúce v rozdielne technických hodnôt pre a po pripočítaní najazdených km a paušálne zníženie 0,01 eur za 1 km.

Súd uvádza, že pokiaľ žalovaný vzniesol procesnú obranu ohľadom skutkových tvrdení bolo jeho dôkaznou povinnosťou podľa čl. 8 CSP tieto tvrdenia preukázať, čo však žalovaný riadnym spôsobom neuskutočnil.

15. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že teda bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu s účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Úhradou nájomného v sfére poškodeného nastala ujma, ktorá teda bola preukázaná v konaní jednak faktúrou a jednak samotnou zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretím ktorej došlo k započítaniu a teda k vlastne úhrade predmetnej ujmy. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poistnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Súd považuje za neoprávnené zníženie o opotrebovanie spočívajúce v rozdielne technických hodnôt a paušálne zníženie, ide o ničím nepodloženú úvahu žalovaného, ktorá nemá reálny základ a ani právny rámec oprávnenosti. Je to účelové krátenie poisťovne, ktoré je preukazované iba tvrdením žalovaného. Tvrdenie žalovaného ohľadne zmeny technickej hodnoty poškodeného vozidla je v logickej úvahe neprijateľné a nesprávne. Práve v dôsledku dopravnej nehody došlo k znehodnoteniu motorového vozidla poškodeného a v logickej rovine vyslovene ustálenou judikatúrou aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kedy je zrejmé, že aj keď bolo vozidlo opravené, je na trhu jeho hodnota nižšia v dôsledku poškodenia, ako by bola jeho hodnota v prípade uvádzania vozidla na predaj, ako nebúraného. Uvedené je všeobecný fakt a práve naopak poškodený by mohol v danom smere uvedené zníženie hodnoty požadovať ako

náhradu škody a nie naopak, ako tvrdí žalovaný, že počas opravy, keby vozidlo neužíval sa jeho hodnota neznižovala. Zároveň súd považuje aj za neoprávnené krátenie sadzby za nájom, uvedené žalovaný žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, naopak z listinného dôkazu žalobcu vyplýva, že sadzba dohodnutá žalobcom je oprávnená a dôvodná a v súlade s prehľadom maximálnych akceptovateľných sadzieb náhradných vozidiel.

16. Podľa názoru súdu poškodený jednoznačne preukázal, že nemohol svoje motorové vozidlo používať. Nachádzalo sa v oprave a bol nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, kde svoje motorové vozidlo si vyzdvihol až po ukončení opravy. Náklady vynaložené poškodeným ako účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťovnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, a to právny predchodca žalobcu. Škodou bolo nájomné za prenajaté motorové osobné vozidlo, keďže poškodený z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období, keď bolo dohodnuté nájomné za náhradné motorové vozidlo, svoje vozidlo po dobu opravy využívať a po celý tento čas bolo zabezpečenie náhradného vozidla nutné. Žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených a u žalovaného uplatnených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla zabezpečeného poškodenou. Súd preto žalobe v časti týkajúcej sa istiny vyhovel.

17. V časti týkajúcej sa žalobcom uplatneného úroku z omeškania, vrátane jeho splatnosti súd uvádza, že predmetná otázka už bola riešená v judikatúre Najvyššieho súdu SR (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017; tiež sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019), ale aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Žiline (napr. rozhodnutie zo dňa 27.08.2019, sp. zn. 11Co/163/2019). V nadväznosti na doterajšiu súdnu prax súd konštatuje, že z hľadiska uplatneného nároku na úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné v spore ustáliť, či si žalovaná poisťovňa splnila povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. tým, že poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré od nej žalobca nárokoval. Najvyšší súd, ako súd dovolací, v horeuvedených veciach dospel k záveru, že "žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z."

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného výkladu (pod bodom 13.), je zrejmé, že nárok žalobcu na úrok z omeškania sa viaže k splneniu (nesplneniu) povinnosti poisťovne poskytnúť písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie. V preskúmvanej veci obsah spisu dáva podklad pre prijatie záveru, že žalovaný si uvedenú povinnosť riadne splnil, keď žalobcovi oznámil, prečo, z akých dôvodov a v akom rozsahu mu krátil poistné plnenie. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu žalobcu v časti o priznanie príslušenstva pohľadávky zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 252 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Žalobcovi bola prisúdená istina vo výške 281,06 Eur a neboli priznané úroky z omeškania, vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku (4.5.2020) vo výške 30,91 Eur, predstavujú spolu 311,97 Eur. Vychádzajúc z uvedeného a z toho, ktorá strana mala aký úspech vo veci (žalobca čo do priznanej istiny; žalovaný čo do úrokov z omeškania), úspech žalobcu je v percentuálnom vyjadrení 90 %, úspech žalovaného je 10 % a čistý úspech žalobcu je 80 % (90 % - 10 %). V uvedenom rozsahu, t. j. 80 % priznal súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného a odvolacieho) proti žalovanému.

21. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.